የማይከፈል እዳ።

ምንያስቀምጠኘል ጐዜን ላሰናዳ

ብዙሰላለብኝ ያልተ ከፈለ እዳ።

እንደ ሰው ተፈጥሬ ካወኩኝ ነፉሴን፡

መበደሬን እንጂ እረሳው መከፈሌን።

ተራራ የሚያከል ተሸከሜ እዳ

ምን ብዬ ልቀመጥ ጐዜን ላሰናዳ።

ልሸሸ እንዳመሌ እስከ አለም ጫፉ።

ይቀለኝ እንደሆን እዳዬ እንዲረግፉ፡

ትከሻዬ ጐብጦ በእዳ ቁልል።

መፉቴ አገኝ ይሆን ሸህም የሚያቀል፡

አለም ለሰው ልጆዎች ሆና የተመቸች።

የኔስ ትከሻዬ በእዳ ጐበጠች፡

እቁብ እናቆቁም የድምተኘች እድረ።

ከዝህ የአለም ጫፉ እስከዛኘው ምድረ፡

እናናውጣት እንጂ አለምን በእረታ።

ይቀለን እንደሆን ሸከሙ ላንዳፉታ፡

ኑ እንሰባስብ ከቶ አንራራቅ።

እዳን የሚያቀል እንድንፈጥሪ ዕረቅ፡

ስጋትና ጭንቀት በአንቀልባ አዝልን።

እስከ መቼ ድረስ በሀሳብ ስመመን፡

የሰው ልጆች ተምረው አለምን ሲለውጡ።

ምነው በኛስ ሀገረ በእዛ ውጥቅጡ፡

መዳኒት ፉሊጋ ስኮትን ከረሜ።

በእዳ ተዘፉቄ ልጨረስ ነው እድሜ፡

እጅ እግሬ ሁሉ ተሸቦ በእዳ።

ምን ብዬ ልቀመጥ ጐዜን ላስናዳ፡

ወዴት ይሆን መንገድ የዕዳ ማራገፊያ።

በግዜ ልገሰግስ ልኮትን በጥድፊያ፡

አመለኛው እግሬ መጐዝ የለመደ።

በጠዋት ልነሳ ላሽቅብ በዘዴ፡

አቀበት ቁልቁለት አይቀረ ዳገቱ፡፡

ምን ሊበጅኝ ይሆን እንዲያው መዋተቱ፡

ሸክሙ በዝቶብኝ አንጐብሼ ሰሄድ።

እያየው አንገቴን አላንቀው በገመድ፡

አንተ የኔ ፈጣሪ ሰማኝ ሰለቴን።

በገነት አኑራት ካለፈች ነፋሴን፡

እንደኔ በእዳ በሸክም ያለፉ።

ያለስጋት ጭንቀት በሰላም እንዲያረፉ።

ድል ለኦሮሞ ህዝብ።

መስረት ቱሉ/Meseret Tulu

Gaadan Gaada Bilisummati።